

[Svend Erik Hovmand]

den slags henstillinger, som er givet fra de kommunale organisationer og indenrigsministeriet igennem de sidste mange år, er blevet fulgt til punkt og prikke. Jeg tror ikke, der er nogen, der har bekymringer med hensyn til skattestigningerne i amter og kommuner, efter at denne henstilling er gået ud. Når 1984 når til ende, vil vi nytårsaften uden tvivl kunne konstatere, at den henstilling også er blevet fulgt til punkt og prikke. Jeg synes, vi er i en situation, hvor vi skal være overordentlig varsomme med at tro, at vi er de eneste politikere, som virkelig ved, hvordan problemerne skal løses, og at vores diktater skal flyde ud fra dette hus i én stor strøm. Vi må altså erkende, at der sidder en lang række politikere i kommunalbestyrelser og amtsråd over hele landet, som også er helt opmærksomme på disse problemer, og jeg er som sagt overbevist om, at de vil følge de henstillinger, som er givet.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Det er blot for omgående at svare på hr. Svend Erik Hovmands spørgsmål, som jo da er relevant. Vi mener altså helt præcist, at det er nødvendigt at markere det kraftigst muligt, og vi mener ikke, at det kan skade, at offentligheden ved, at der er et parti på Christiansborg, der ønsker at få sagt til de kommunale politikere kraftigere, end indenrigsministeren har gjort, at det er tvungende nødvendigt at holde igen. Vi mener heller ikke, at det kan genere regeringen, at der er et parti, der vil have det sagt tydeligere og mere skarpt, end regeringen vil. Hvis regeringen ikke synes, man kan stemme for det, må regeringen dog erkende, at det, vi vil nå, i hvert fald er det samme. Vi mener altså, at det er en fordel for regeringen, at vi bakker det op på den måde, at vi siger det mere kontant, end regeringen gør.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 173:

Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger. (Gennemførelse af regeringens 4 pct.s ramme på afskrivningsområdet, suspension af pristalsreguleringen i indkomståret 1983).

Af Rahbæk Møller (SF) og Wilhjelms (VS).
(Fremsat 3/3 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Efter det foreliggende forslag skal pristalsreguleringen i afskrivningsloven suspenderes i indkomståret 1983. Der skal i stedet, foreslår man, foretages en regulering af afskrivningsgrundlaget ved årets begyndelse med 4 pct. Forslaget tilsigter endvidere at ophæve den automatiske pristalsregulering af beløbsgrænsen for afskrivningen i anskaffelsesåret af de såkaldte dyre personbiler i afskrivningslovens § 6a og for driftsmidler med blandet benyttelse. Efter forslaget skal der også her ske en regulering på 4 pct., og beløbsgrænsen bliver efter forslaget 92.900 kr. for 1983.

Ifølge de nugældende regler reguleres erhvervsvirksomhedernes afskrivningsgrundlag efter reguleringspristallet pr. 1. april i indkomståret. Denne pristalsregulering skal som hovedregel ske første gang ved udgangen af 1983 og gælder for anskaffelser foretaget i 1982. Noget tilsvarende gælder for de andre goder, der er nævnt i forslaget.

Da folketinget i 1982 ændrede afskrivningsloven således, at afskrivningsgrundlaget blev pristalsreguleret, var formålet at undgå den forringelse af afskrivningerne, der sker på grund af prisstigningerne, på grund af inflationen. Med andre ord, man søgte frem til at nærme sig genanskaffelsesværdien for de goder, der er blevet nedslidt i erhvervslivet. Pristalsreguleringen skulle således for-

[Ministeren for skatter og afgifter]

bedre erhvervenes rentabilitet ved, at man kunne foretage investeringer til gavn for beskæftigelse og eksport og navnlig sådan, at man kunne fortsætte sine investeringer, når de goder, man havde anskaffet, blev forældede eller nedslidte.

Forslaget tager, som jeg nævnte det, sigte på 1983. En gennemførelse af forslaget vil ramme de erhvervsvirksomheder, der i 1982 har investeret i nye produktionsmidler, bygninger o.lign. i tillid til pristalsreguleringen og i tillid til, at en lov, der blev vedtaget i 1982, i hvert fald skal gælde et års tid.

Regeringens politik har som bekendt medført en stabilisering af landets økonomi.

Inflationen er dæmpet, og virksomhedernes renteomkostninger er faldet. Disse ting giver grundlag for en vis optimisme, men til løsning af dansk økonomis balanceproblemer kræves der fortsat en politik, der ikke forringer dansk erhvervslivs konkurrenceevne.

Lovforslaget begrænser erhvervslivets afskrivninger og bevirker derfor, at vilkårene forringes for erhvervslivet. Deraf følger med stor sikkerhed, at regeringen ikke kan støtte det.

Stavad (S):

Den 4 pct.s ramme, som det foreliggende lovforslag tager udgangspunkt i, er jo ikke en socialdemokratisk opfindelse, og vi har aldrig ment, at de 4 pct. var et magisk tal. Derfor vil vi afvise forslaget, og det vil vi også, fordi vi er af den opfattelse, at vi skal investere og producere os ud af de problemer, vi har. Vi må desværre konstatere, at den strammingspolitik sammen med regeringens øvrige politiske initiativer har betydet, at erhvervslivets konkurrenceevne er blevet væsentligt forringet, siden den borgerlige regering kom til. Vi mener ikke, at det tjener noget formål, at vi yderligere forringer vores erhvervslivs konkurrenceevne.

Også på den baggrund skal vi afvise forslaget.

Gammelgaard (KF):

Jeg er ganske enig med den foregående taler i, at vi skal investere og producere os ud af vanskelighederne. Det er jo den politik, den nuværende regering har lagt for dagen, den politik, regeringen for hovedpartens vedkommende har fået gennemført her i salen,

og som har givet så udmærkede resultater. Dansk erhvervslivs situation er blevet betydelig bedre under denne regering, og det er til gavn for alle i den danske befolkning.

Da det foreliggende lovforslag vil forringe erhvervslivets konkurrencemuligheder, forringe erhvervslivets situation i det hele taget, afviser den konservative folketingsgruppe forslaget.

Anders Poulsen (V):

Dette forslag om at suspendere den vedtagne pristalsregulering for indkomståret 1983 er egentlig et mærkeligt forslag. Man stiller så forslag om, at afskrivningsgrundlaget i stedet for skal reguleres i overensstemmelse med 4 pct.-lønnen, men de to ting har jo overhovedet ikke noget med hinanden at gøre.

De nugældende regler for regulering af afskrivningsgrundlaget medfører jo nemlig alene, at afskrivningsfradragene ikke forringes i forhold til prisudviklingen, godt nok med et års tids forsinkelse, men hvis reguleringen bliver nedsat i forhold til nugældende lovgivning, sker der altså en forringelse af afskrivningsfradragene.

Derfor må jeg på venstres vegne udtrykke stor forundring over, at der i det hele taget er nogen, der kan finde på at fremsætte et forslag som dette. Under hensyntagen til det investeringsdyk, vi jo oplever i erhvervslivet netop i denne tid, tror jeg, det er meget vanskeligt at komme uden om, at gennemførelse af dette lovforslag ville være til absolut skade for produktion og dermed for beskæftigelse.

Med disse ord må jeg på venstres vegne afvise det foreliggende lovforslag.

Ove Jensen (FP):

En vedtagelse af den af SF og VS her foreslåede forringelse af afskrivningsreglerne ville i allerhøjeste grad være samfundsskadelig. Dårlige afskrivningsregler nedsætter aktiviteterne i hele produktionssektoren og skaber derved mere arbejdsløshed og mindre produktion. Det kan vel ikke være folketingets opgave at fortsætte med at forværre problemerne med arbejdsløshed og virksomhedslukninger.

De sidste års forfejlede politik har medført, at Danmark både i EF og i nordisk sammenhæng indtager en klar sidsteplads

[Ove Jensen]

med hensyn til erhvervsinvesteringer. Vi er kommet i den katastrofale situation, at investeringerne ikke engang dækker udskiftning af forældet og udslidt materiel. Det danske produktionsapparat visner bort, og et forslag som det, der her er til behandling, kan kun medvirke til at fremskynde det tidspunkt, hvor Danmark vil blive betragtet som Europas museum.

Vi afviser naturligvis forslaget. Hvis der skal ske ændringer i afskrivningsloven, er det i hvert fald ikke skærper, der er brug for.

Stubkjær Pedersen (CD):

Dette forslag begrænser erhvervslivets afskrivningsmuligheder, det forringer erhvervslivets indtjeningsmuligheder, det forringer erhvervslivets konkurrenceevne over for udlandet, det gør det vanskeligere for erhvervslivet at lave nyinvesteringer og dermed skabe nye arbejdspladser. Det er altså rigtig VS- og SF-politik, når den er allermost destruktiv.

CD mener, det er et dårligt forslag, og afviser det.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre afviser socialistisk folkepartis og VS' forslag om at ændre afskrivningsloven med hensyn til reguleringen. Vi stemte for afskrivningsloven, fordi vi syntes, det var en rigtig lov, og jeg kan ikke lade være med at sige, at jeg glæder mig utrolig meget over, at vi i dag kan konstatere, at socialdemokratiet også står ved deres egen lov. Vi har jo set nogle eksempler i den seneste tid på, at det har knebet ganske svært. Men det var faktisk glædeligt i dag, og dermed vil der jo ikke være nogen problemer med hensyn til denne lovgivning; den kan ikke blive vedtaget.

Steen Folke (VS):

Da vores ordfører i denne sag ikke kan være til stede, skal jeg ganske kort på vores vegne kommentere modtagelsen af dette lovforslag, som vi har fremsat sammen med SF.

Det undrer os, at skatteministeren stadig ikke kan støtte dette forslag; vi er ikke, har aldrig været og bliver heller aldrig, uanset om dette forslag vedtages eller ej, tilhængere af, at afskrivninger skal indekseres på den måde, som det skete sidste år. Der er ikke skygge af rimelighed i, at man tillader både meget store rentefradrag, som i sig har indar-

bejdet inflationsforventningen, og dyrtidsregulering af afskrivningerne. Hvis det var betinget af, at anskaffelserne var finansieret kontant eller ved indeklån, dvs. uden at udløse rentefradrag af betydning, kunne man måske overveje afskrivningsgrundlaget. Men det, man har indført, giver både i pose og i sæk; det offentlige skal nu 2 gange kompensere for inflationsforløbet.

Helt grotesk blev det så, da den nuværende regering på alle andre punkter fremturede med at sætte dyrtidsreguleringen ud af kraft. Det gælder lønninger, pensioner, sociale ydelser, beskatningsregler, kostbudgettet i zoologiske haver, simpelt hen alt undtagen afskrivninger. På alle andre punkter insisterer regeringen på, at der, ligegyldigt hvordan priserne udvikler sig, højst må reguleres med de hellige 4 pct., blot ikke når det gælder afskrivninger.

Vores skattepolitiske ordfører har rejst den sag adskillige gange her i salen, inden vi sammen med SF den 3. marts stillede det fællesforslag, der er til behandling nu, men er blevet afvist af forskellige repræsentanter for regeringen. Jeg kan f.eks. nævne debatten den 3. februar – den er refereret i Folketings-tidende 1982–83, sp. 5368–70 – hvor skatteministeren overhovedet ikke kunne se nogen sammenhæng eller logik i dette forslag. Tværtimod, synspunktet overraskede ham, sagde han, og begrundelsen var nok så interessant. Jo, for skatteregler af denne art er jo ikke sociale foranstaltninger, derfor skulle de ikke underkastes regeringens almindelige 4 pct.s ramme, og alligevel var der den allermost fremragende overensstemmelse med regeringens 4 pct.s politik.

I dag var det ikke logikken, ministeren slog på – det var måske nok så klogt – men han kunne altså stadig væk ikke støtte forslaget. Jeg synes, det er uhyre afslørende, at regeringen afviser dette forslag; det understreger unægtelig, at regeringens politik er kynisk og behård klassepolitik.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vores nuværende afskrivningslov har ikke noget som helst at gøre med den almindelige lønudvikling. Afskrivningsloven har alene det formål at sikre afskrivningen på et erhvervsgode, således at afskrivningen til dels svarer til genanskaffelsværdien. Da dette

[Arne Bjerregaard]

forslag ikke har nogen relation til den almindelige lønudvikling og i alt fald ikke skal kædes sammen med den, finder vi det særdeles irrelevant.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg kan mildest talt ikke takke for nogen overvældende tilslutning. Tværtimod må jeg konstatere, at der var flertal i dette folketing for at suspendere reguleringen af lønninger, pensioner og andet, at der var flertal for at ophæve reguleringen af masser af offentlige udgifter, at der var flertal for at ophæve den sædvanlige pristalsregulering af personfradrag og andet i udskrivningsloven, men at der, når det drejer sig om afskrivninger, er et massivt flertal bestående af samtlige partier med undtagelse af SF og VS, der modsætter sig enhver ændring. Der skal fortsat kunne afskrives på et grundlag, der kunstigt er opskrevet med 10 pct. i 1983, på trods af at regeringen påstår, at dens politik vil medføre en inflationsrate, der er væsentlig mindre end disse 10 pct.

Begrundelserne var meget forskellige: hr. Stavad hæftede sig ved, at erhvervslivets konkurrenceevne var forringet, medens hr. Gammelgaard påstod, at erhvervslivets konkurrenceevne var forbedret, og sådan var der så meget. Jeg må dog sige, at jeg undrede mig noget over socialdemokratiets rolle i denne sag; som hr. Steen Folke sagde, er dette det mest udprægede udtryk for klassepolitik, vi endnu har set, og jeg havde ikke ventet at se socialdemokratiet på den linje, de har fulgt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 177:

Forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (Kildeskat). (Medhjælpende ægtefæller).

Af Aase Olesen (RV) m. fl.
(Fremsat 11/3 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Dette forslag, som er fremsat af det radikale venstre, går ud på at sætte grænsen for det overskudsbeløb på indtil 50 pct., som kan overføres til medhjælpende ægtefælle, til et beløb, der højst svarer til sædvanlig aflønning for tilsvarende arbejde som det, den medhjælpende ægtefælle udøver. Hvor begge ægtefæller i væsentlig grad har deltaget i driften af fælles virksomhed, er overførsel af underskud inden for 50 pct.s grænsen efter de nugældende regler begrænset til et i loven fastsat maksimumsbeløb, og dette beløb indekserreguleres i henhold til udskrivningsloven.

Dette maksimumsbeløb er senest forhøjet i forbindelse med loven om skattemæssig ligestilling af ægtefæller i maj 1982. Forhøjelsen betyder, at beløbsgrænsen for overskudsoverførsel i 1983 er 100.400 kr. mod 63.800 kr. i 1982. Altså en mere end 50 pct.s forøgelse. Samtidig blev der givet ægtefæller større frihed til at vælge, hvilket beløb de ønskede at overføre, og der blev indføjet en bestemmelse om, at der ikke må være åbenbart misforhold mellem det overførte beløb og den medhjælpende ægtefælles arbejdsindsats.

Jeg vil gerne have lov at sige, at det radikale venstres forslag rummer dels nogle holdningsmæssige udtryk, dels nogle økonomiske konsekvenser, dels nogle skattemæssige og praktiske ligningsmæssige konsekvenser. For så vidt angår det holdningsmæssige, er regeringen meget positiv over for den holdning, der bliver givet udtryk for her, nemlig at den aktivt medhjælpende ægtefælle får en helt igennem fair og rimelig behandling.

Men den afgrænsning, som det radikale venstre foreslår i lovforslaget, har jo tidligere været foreslået i forbindelse med behandlin-